

РЕШЕНИЕ

№ 8162

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10305** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Пинекъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адвокат К. И. - САК, срещу Решение № 4198 от 14.09.2023г., постановено по а.н.х.д. № 1773/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение 136-ти състав.

В касационната жалба са наведени съображения за неправилност на съдебното решение поради допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.-348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Счита, че дружеството не е следвало да подава декларацията, предвид изменението на чл.14, ал.1 ЗМДТ с ДВбр.98/2018г., в сила от 01.01.2019г., идеята на законодателя била да отпадне задължението за подаване на декларация, а чл.14, ал.4 във връзка с ал.1 ЗМДТ не давал в пълнота пълно точно и ясно описание на длъжното поведение, излага и съображения за малозначителност по чл.9, ал.2 НК.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа чрез адв. И., а в ход по същество се претендира и основателността ѝ. Претендира разноси по списък. Касаторът иска отмяна на съдебното решение и НП.

Ответникът - заместник кмет на Столична община, в отговор на касационната жалба

оспори същата като неоснователна., счита постановеното съдебно решение за допустимо, правилно и законосъобразно, поради което иска да бъде оставено в сила. Излага правни съображения по приложението на чл.14, ал.4 вр. ал.1 ЗМДТ.

Прокурорът намира съдебното решение за валидно и правилно и моли да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № [ЕГН] от 10.01.2023 г., издадено от Д. П. Б. - заместник-кмет на Столична община, с което дружеството-жалбоподател на основание 123, ал. 1 от Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, за нарушение на чл.14, ал. 4 вр. ал. 1 ЗМДТ.

Формирани са изводи, че не са допуснати нарушения на сроковете по чл.34 ЗАНН нито на формалните и материалноправните изисквания за издаването на НП и акта за установяване на административно нарушение. Прието за безспорно доказано осъщественото от „Пинекъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] нарушение, изразило се в това, че като не е декларирало придобития чрез преобразуване на търговско предприятие на 06.01.2021 г. недвижим имот - офис 25, находящ се в [населено място], [улица], ет. 3, с кадастрален идентификатор 68134.1005.146.1.145, в срок от 2 месеца от настъпилата промяна, дружеството „Пинекъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е нарушило разпоредбата на чл. 14, ал. 4 вр. ал. 1 ЗМДТ. Обсъдено е съдържанието на чл. 14, ал. 4 вр. ал. 1 ЗМДТ (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., предишна ал. 2, изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)като съдът е изтъкнал, че не е налице по-благоприятен закон, доколкото промените в разпоредбата на чл. 14 ЗМДТ са настъпили преди извършване на нарушението и нормата не е променяна към този момент. Дружеството е определено като субект на нарушението, доколкото притежава качеството „предприятие“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗМДТ, която дефиниция препраща към Закон за счетоводството, по смисъла, на който в чл. 2, т. 1 ЗС, предприятия са търговците по смисъла на Търговския закон.

В мотивите на съдебното решение е обсъдено възражението на дружеството за момента, от който е възникнало задължението за деклариране на придобитото в резултат на преобразуването на търговското дружество, имущество. На основание правната уредба по чл.263, ал.1 ТЗ, както и чл.263и, ал.2 ТЗ е прието, че едва с вписването на вливането в ТРРЮЛНЦ правата и задълженията на преобразуващите се дружества преминават върху приемащото или новоучреденото дружество. Съдът е обсъдил и чл. 263в, ал.1 ТЗ и дадените разяснения в Тълкувателно решение №7 от 25.04.2013г. по тълк.дело №7/2012г. на ВКС, относно правното действие на

вписването по отношение на удостоверяването , а не на прехвърлянето на правото на собственост. по тези съображения е формиран правен извод, че на датата на отразяване в ТРРЮЛНЦ - 06.01.021г. , вливащите се дружества се прекратяват, техен правоприменик е "Пинекъл" ЕООД и считано от тази дата започвал да тече срокът за декларирането на недвижимото имущество, придобито в резултат на сделката. Считано от посочената дата, срокът изтекъл на 06.03.2021г., съответно е пропуснат (декларацията е подадена на 24.10.2022г.), поради което е прието и съставомерност на бездействието по посочената като нарушена разпоредба, както и правило приложение на санкционната разпоредба на чл. 123, ал.1 ЗМДТ, по отношение на размера на имуществената санкция - в минимален размер.

Следва да се посочи, че в мотивите на съдебното решение на СРС са изложени доводи по направените с жалбата срещу НП възражения от фактическо и правно естество, изложени идентично и в касационната жалба.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, изложени в обобщение, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

В заключение, не се установяват сочените в касационната жалба нарушения, съставляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, нито такива, за които съдът следи служебно.

На основание изложеното и чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXVI -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4198 от 14.09.2023г., постановено по а.н.х.д. № 1773/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение 136-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.